

[K. B. Andersen.]

tagerne. Den helhedsløsning, man i dette nummer bedømmer sådan, det var altså den helhedsløsning, man i det samme blad nogle uger før skrev om, at bukettens vigtigste og mest stinkende blomst så afgjort var lovforslaget om overenskomster og lønninger. Man må have fået tilpasset næsen til stanken i løbet af de mellemliggende uger. Men nu er man selvfølgelig også vant til at stikke næsen i et og andet; det kan være, det kommer med øvelsen.

Det ærede medlem gjorde en bemærkning om partier, der skævede for meget til det kommende valg. Jeg synes, det ærede medlem skulle holde sig en lille smule tilbage. Jeg tror, det ærede medlem er den eneste i denne sal, der har skævet så meget, at han har dannet et helt nyt parti for at føre præcis de gamle synspunkter videre. Da det ærede medlem i 1958 på grund af uroen omkring hans stilling i kommunistpartiet talte ude omkring i landet, sagde han — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Så meget kan jeg sige, at jeg ikke har drømt om at svigte det politiske grundsynspunkt, jeg fra min tidligste ungdom er gået ind for.“

Men han følte altså — og det var rigtigt følt — ved at skæve til det kommende valg, at skulle han komme igennem, så måtte han simpelt hen sælge den gamle vare med en helt ny etikette, og da han i længere tid havde levet under mottoet, at hensigten helliger midlet, så fandt han også en løsning på problemerne.

Jeg vil gerne til sidst takke den højtærede udenrigsminister for den redegørelse, vi fik her i dag, først og fremmest om det europæiske samarbejde, der viste, at regeringen og den højtærede minister har et åbent blik både for de vanskeligheder, men også for de muligheder, den nuværende situation indebærer. Jeg vil også gerne takke for bemærkningen om det nordiske økonomiske samarbejde, specielt spørgsmålet om det finansielle samarbejde, og for de klare udtalelser om forholdet mellem aftalerne

på Ottawamødet og den hidtidige linje i regeringens og det store flertals udenrigspolitik.

I anledning af de to dagsordensforslag, stillet af de ærede medlemmer hr. Aksel Larsen og hr. Morten Lange, vil jeg gerne først sige om de problemer, der er omhandlet i det ærede medlem hr. Morten Langes dagsordensforslag, at jeg helt ud kan tilslutte mig udenrigsministerens bemærkninger herom. Og jeg kan i øvrigt henholde mig helt til de både kloge og værdige ord, det ærede medlem hr. Frode Jakobsen udtalte her i formiddags både om Sydafrika og om det ærede medlem hr. Morten Langes og socialistisk folkepartis simple misbrug af dette dybt alvorlige spørgsmål.

Hvad angår det ærede medlem hr. Aksel Larsens dagsordensforslag, kan jeg også helt henholde mig til den højtærede udenrigsministers bemærkninger om de problemer, det omhandler. Jeg skal derfor på det ærede medlem hr. Helge Larsens og egne vegne fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget tager den af udenrigsministeren givne redegørelse — herunder redegørelsens bemærkninger om de skandinaviske lande som en atomvåbenfri zone og om Danmarks stilling til en boykot af Den sydafrikanske Union — til efterretning, fortsætter tinget behandlingen af forslaget til lov om tillægsbevilling for finansåret 1962-63.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Erik Eriksen: Der er jo i og for sig ikke grund til at gøre mange bemærkninger i anledning af de taler, der er blevet holdt, endsige begynde at gentage eller uddybe betragtninger, som jeg for mit vedkommende tidligere har været inde på.

Men det er vel naturligt, at jeg ligesom